ԺՋ. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 3926 — ՅՈՒՆՈՒԱՐ 30 / 11 ՓԵՏՐՈՒԱՐ 1899 — 30 ՐԱՄԶԱՆ 1316 — ՇԱԲԱԹ

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

در عليه غازته آرهوك ادارهسى (Arevelk) عمومى غازته سى

ՊՈԼԻՍ, Գալաթիա, Նորատունկեան խաճ

Les annonces sont reçues à la Direction du Journal "AREVELK". Galata, CONSTANTINOPLE.

Նամակ կամ որ եւ է գրութիւն պէտք է ուղղել ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԹԵՐԹԻ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

20 ՓԱՐԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Պոլսոյ եւ գաւառներու համար տարեկան. 140 Ղրս
» » » վեցամսեայ. 70 »
» » » երեքամսեայ. 40 »
Օսար երկիրներու համար տարեկան. 40 Ֆրանք
» » » վեցամսեայ. 20 »
Դրամի փոխարէն փոստային փուլ կ'ընդունուի, 115 դրուշ փուլը 100 դրուշ հաշուով:
Տեղական թղթատարի ծախքը բաժանորդներուն կը վերաբերի:
Յանուցմանց համար պէտք է դիմել ուղղակի խմբագրատուն:

20 ՓԱՐԱ

ՀԱՅԸ ՀԱԽԱՏՔԻՆ ՏԵՂ

Տասնըհինգ տարիներէ ասդին է որ Տամինիկեան կարգէն երկ-երկու ֆրանսայի կրօնաւորներ յայտնաբար կը բնակին Վան և սակայն ոչ մէկ Հայու կրցած էին լատինականութիւնը ընդունել տալ: Այժմ մարդ կը զարմանար այդ կրօնաւորներուն երկայնամիտ հաւքերութեանը վրայ, որով արդիւնք մը չստանալուն հակառակ, այդքան տարի հոն կը մնային բաւական ալ ծախք ընելով: Շատեր՝ երբեմն հետաքրքրութեամբ կը հարցնէին թէ՝ «ի՞նչ բանի կը սպասէք, քանի որ արդիւնք մը չէք կրնար ձեռք բերել»: Բայց անոնք, ժպտուն դէմքով մը կը պատասխանէին ամէն հարցնողի՝ թէ պատեհ ժամանակի մը կը սպասեն Հայերը Ս. Պետրոսի փարախին մէջ առնելու համար:

Կ'երեւայ թէ այդ «պատեհ ժամանակը» 1898 թուականն էր, որմէ առաջ բովանդակ Վանայ նահանգին մէկ ծայրէն միւսը՝ ըլլայ քաղքին և կամ գիւղերուն մէջ, ոչ մէկ կաթոլիկ կար: Հասարակ ժողովուրդը այդ «կաթոլիկ» բառին իմաստն անգամ չէր գիտեր ու գիւղային մանաւանդ, Քրիստոնեայ ըսելով Հայը միայն կը ճանչնար՝ չկրնալով ըմբռնել թէ իր ցեղէն զատ կրնան տարբեր ըրիստոնեաներ ալ գտնուիլ: Եւ այս ըմբռնումը այն աստիճան զօրացած էր իր մէջ, որ իրարու հոմանիշ կը նկատէր «Հայ» ու «Քրիստոնեայ» բառերը, և ուրիշ ազգի մը համար փոխանակ «քրիստոնեա՞յ է» հարցնելու, կ'ըսէր միամտօրէն. «այդ ազգը հա՞յ է»: Այդ միեւնոյն ըմբռնումով է գարձեալ որ Վանեցի բարեպաշտ Հայը քրիստոնեայ չի ճանչնար բողոքականները: Ասիկա է պատճառը որ 29 տարիէ ի վեր թէև բողոքական միսիոնարներ կանվանայ մէջ, բայց չի կան 29 չէնք չնորհք Հայեր՝ որոնք բողոքականութիւնը ընդունած ըլլան: Բոլոր ատենմէ դիւրաւ կը հասկցուի ուրեմն, թէ Վանայ նահանգին Հայերը, բազմաթիւ գեղերու և գաւառներու մէջ ցրուած, միշտ կոյս պահած էին իրենց հաւատքը:

Այս տեսակ հոգեբանութիւն մը ունեցող հասարակութեան մը մէջ է ահա որ կրօնափոխական չարժում մը սկսած է 1898 տարւոյն ընթացքին մէջ: Բայց ինչպէ՞ս կ'ըլլայ որ այս աստիճան կրօնասէր և իր մայրենի եկեղեցւոյն հաւատարիմ այդ հասարակութիւնը այսչափ արագութեամբ մը կրնայ ընկրկիլ: Ասիկա ալ ուրիշ պատճառներու հետ՝ մեծ մասամբ կը պարտի Ամերիկեան միսիոնարներուն ունեցած ազդեցութեան մը, որ ամէն բանէ առաջ «Աստուածաշունչ» խօսքերը ցնոցող ազդեցութիւն մը առած էին անոնց սրտին ու մտքին վրայ:

Ահաւասիկ երկրորդ օրինակ մըն ալ Վանայ հայ հասարակութեան դէպ ի էվմիածին ու Լուսաւորչի աթոռը ունեցած սիրուն և ջերմ զգացմունքը:

Վերջ չիչուած միլիոդներէն տարի մը առքը, այսինքն 1886ին, Պօղոսեան և Ապօղոսեան կուսակցութիւնները իրենց երրորդ ու վերջին պայքարը մղել սկսած էին իրարու դէմ, տարօրինակ հակառակութեամբ մը: Վերջիններուն նպատակն էր Պօղոս եպիսկոպոսը հեռացնել Վանայ առաջնորդական փոխանորդի պաշտօնէն, մինչդեռ առաջինները կը պաշտպանէին եպիսկոպոսը ու կը չանային նոյն իսկ առաջնորդ ընտրել տալ զայն: Վերջապէս, Ապօղոսեանները նկատելով որ իրենց չանքերը բոլորովին ապարդիւն պիտի մնան, որոշեցին կրճնափոխութեան կեդծ սպառնալիք մը ընել Պատրիարքարանին ու յայտարարեցին թէ 300 տնով կաթոլիկ պիտի ըլլան, եթէ Պօղոս եպիսկոպոս պաշտօնանկ չըլլայ: Այդ յայտարարութենէն հրապուրուած, Մշոյ այն առնուազն Հայ-Հռոմէականներու առաջնորդ Հ. Ստեփան վ. Պահպանեան փութաց Վան երթալ, բայց իր հոն երեւումը ակնկալուած արդիւնքին ճիշդ հակառակը առաջ բերաւ. հայ-կաթոլիկ վարդապետի մը տեսքը այն աստիճան դէշ ազդեցութիւն մը ըրաւ հոն՝ որ կրօնափոխ ըլլալու կեդծ տրամադրութիւնն ցուցնող Հայերը մինչեւ իսկ զզջացին իրենց յայտարարութեան վրայ, տեսնելով որ այսչափ փութկոտութեամբ օգտուիլ կ'ուզէին անկէ, զիրենք մայրենի եկեղեցիէն հեռացնելու համար: Եւ բարեմիտն Հ. Պահպանեան, պարապ տեղը 15 օր սպասելէ ետքը, տեսնելով որ ոչ ոք կը մօտենայ իրեն, ձեռնունայն Մուշ վերադարձաւ:

Հիմա պիտի զարմանաք անշուշտ, մտածելով թէ մայրենի եկեղեցիին այս աստիճան նախանձախնդիր հաւատարկութիւն մը ինչպէ՞ս կրնայ դիւրաւ լքել Էվմիածինն ու Լուսաւորչի աթոռը: Բայց եթէ կայ զարմանալու կէտ մը, ապահովաբար ատիկա չէ, հապա սա իրողութիւնը՝ թէ ինչպէ՞ս կրցեր է դեռ հաւատարիմ մնալ իր պապենական հաւատքին, և չհրապուրուիլ ներկայացուած այնչափ նիւթական փորձութիւններէն: Այս զարմացումը աւելի կը չեշտուի, եթէ երբեք աչքի առջեւ ունենանք մանաւանդ Վանայ ժողովուրդին նիւթական նեղութեան առած համեմատութիւնը: Եթէ երբեք այս կէտը ամէնուն ծանօթ ըլլար, ոչ մէկը պիտի ուզեր «Թուլակրօն» կամ «Թուլամորթ» ածականը տալ հաւարակութեան մը՝ որ լալով կը բաժնուի իր Եկեղեցիէն, իր կրօնքէն, ամէն բանէ աւելի անօթի մնալու երկիւղէն բռնադատուած: Վանայ մէջ տիրող արդի սղութիւնը թէև սով չի կրնար կոչուիլ, բայց 1879-80ի սովէն աւելի նեղութիւն կը պատճառէ, քանի որ այն ատենուան պակասածը հացահատիկն էր, մինչդեռ հիմա դրամն է որ կը պակսի: Իրենց գրամ ղրկող մը ունեցող ընտանիքները մատով կը համրուին այսօր ու բնակչութեան ընդհանրութիւնը վաստակաւոր և աշխատելու ընդունակ անգամներուն մեծ մասը անդործ կը մնան հօրենական օճախին անկիւնը. և ինչ որ ալ աւելի ցաւալի է, իրենց իսկ աչքով կը տեսնեն իրենց զաւակներուն ու կիներուն ցրտալըկ մերկութիւնն ու անուշադրութիւնը: Եւ երբ այդ տեսակ պարագայի մը մէջ, ուր մնացողներ կ'ուզեն որ մայրենի եկեղեցին այս աստիճան նախանձախնդիր հաւատարկութիւն մը ինչպէ՞ս կրնայ դիւրաւ լքել Էվմիածինն ու Լուսաւորչի աթոռը: Բայց եթէ կայ զարմանալու կէտ մը, ապահովաբար ատիկա չէ, հապա սա իրողութիւնը՝ թէ ինչպէ՞ս կրցեր է դեռ հաւատարիմ մնալ իր պապենական հաւատքին, և չհրապուրուիլ ներկայացուած այնչափ նիւթական փորձութիւններէն: Այս զարմացումը աւելի կը չեշտուի, եթէ երբեք աչքի առջեւ ունենանք մանաւանդ Վանայ ժողովուրդին նիւթական նեղութեան առած համեմատութիւնը: Եթէ երբեք այս կէտը ամէնուն ծանօթ ըլլար, ոչ մէկը պիտի ուզեր «Թուլակրօն» կամ «Թուլամորթ» ածականը տալ հաւարակութեան մը՝ որ լալով կը բաժնուի իր Եկեղեցիէն, իր կրօնքէն, ամէն բանէ աւելի անօթի մնալու երկիւղէն բռնադատուած: Վանայ մէջ տիրող արդի սղութիւնը թէև սով չի կրնար կոչուիլ, բայց 1879-80ի սովէն աւելի նեղութիւն կը պատճառէ, քանի որ այն ատենուան պակասածը հացահատիկն էր, մինչդեռ հիմա դրամն է որ կը պակսի: Իրենց գրամ ղրկող մը ունեցող ընտանիքները մատով կը համրուին այսօր ու բնակչութեան ընդհանրութիւնը վաստակաւոր և աշխատելու ընդունակ անգամներուն մեծ մասը անդործ կը մնան հօրենական օճախին անկիւնը. և ինչ որ ալ աւելի ցաւալի է, իրենց իսկ աչքով կը տեսնեն իրենց զաւակներուն ու կիներուն ցրտալըկ մերկութիւնն ու անուշադրութիւնը: Եւ երբ այդ տեսակ պարագայի մը մէջ, ուր մնացողներ կ'ուզեն որ մայրենի եկեղեցին այս աստիճան նախանձախնդիր հաւատարկութիւն մը ինչպէ՞ս կրնայ դիւրաւ լքել Էվմիածինն ու Լուսաւորչի աթոռը: Բայց եթէ կայ զարմանալու կէտ մը, ապահովաբար ատիկա չէ, հապա սա իրողութիւնը՝ թէ ինչպէ՞ս կրցեր է դեռ հաւատարիմ մնալ իր պապենական հաւատքին, և չհրապուրուիլ ներկայացուած այնչափ նիւթական փորձութիւններէն: Այս զարմացումը աւելի կը չեշտուի, եթէ երբեք աչքի առջեւ ունենանք մանաւանդ Վանայ ժողովուրդին նիւթական նեղութեան առած համեմատութիւնը: Եթէ երբեք այս կէտը ամէնուն ծանօթ ըլլար, ոչ մէկը պիտի ուզեր «Թուլակրօն» կամ «Թուլամորթ» ածականը տալ հաւարակութեան մը՝ որ լալով կը բաժնուի իր Եկեղեցիէն, իր կրօնքէն, ամէն բանէ աւելի անօթի մնալու երկիւղէն բռնադատուած: Վանայ մէջ տիրող արդի սղութիւնը թէև սով չի կրնար կոչուիլ, բայց 1879-80ի սովէն աւելի նեղութիւն կը պատճառէ, քանի որ այն ատենուան պակասածը հացահատիկն էր, մինչդեռ հիմա դրամն է որ կը պակսի: Իրենց գրամ ղրկող մը ունեցող ընտանիքները մատով կը համրուին այսօր ու բնակչութեան ընդհանրութիւնը վաստակաւոր և աշխատելու ընդունակ անգամներուն մեծ մասը անդործ կը մնան հօրենական օճախին անկիւնը. և ինչ որ ալ աւելի ցաւալի է, իրենց իսկ աչքով կը տեսնեն իրենց զաւակներուն ու կիներուն ցրտալըկ մերկութիւնն ու անուշադրութիւնը: Եւ երբ այդ տեսակ պարագայի մը մէջ, ուր մնացողներ կ'ուզեն

ՇՆՈՒՆԴԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

Ես Շնուհնդի վէպ չեմ գրեր ըսեցաք և չեմ ալ կարդար ինչ որ, անդադար, ամէն Շընուհնդի ցնդի ու փնթի, աստի և անտի, լրագրով մ'ըստորին, ճիչդ Խման օրին, հիացմունք խորին, գըրածն օտարին անանուն, անո՛ր թարգմանեն չատեր և ահռելմրտանք տըպեն՝ անվըտանգ — ու մենք ալ կո՛ւլ տանք... Տարին մէկ անգամ ընթերցողն Ադամ, Հայ ազգի անդամ, իբրև... համադամ իրաւ, կը նայիս, կարգայ... Անայիս, մերթ ալ... Զարուհի՛ — բայց հաղո՛ր ուհի երբ գան միասին, երկինք, ծով, լուսին, վարդ այտեր կուսին, համականք ու մահ սին խառնեն ու խօսքին, չո՛ւրց վերայ խոնաւ կ'երդնում որ ըրնա՛ւ չը պիտի կարեն, բանաստեղծօրէն, երկնել հաղուադիչ այն իրական վէպ զոր, ճշմարտասէր, պիտի պատմեմ հոս, ի մի բարբառ հեգ... — Քիչ մը չուէ առ՛ք:

* * *

Գիտէք որ ամէ՛ն տարի կատարի՛ Աստուծոյ հետ հաշո, աւետրդապաշտ ու մոլեռա՛նդ մանաւանդ մեր Քուրիի ազգին Ս. Մըկըրտութեան (մեր ալ Ծընընդեան) ոտին օրն: Այդուն, գիչերէն անքուն, դուրս կ'ելլեն ժամէն, թափոր կը կազմեն, խունկ ու մոմերով և ականջ֊խո՛վ չարականներով դըպիրը ու կըղերք, արք, կանայք, արդերք, մի հո՛ զանգուածով կը դիմեն ի ծով և Խաչն այն ատեն ջուրը կը նետեն: Անհիմալիս եզերքէն—բարեկըրո՛ն ապաքէն—մարդիկ ջուրը կը ցօտքեն ճըլո՛մպ, ճըլո՛մպ, ու չիտակ, լուղորդութեան վարժ, գիտակ, չարժելով ոտք, թև, գաստակ, փրփրտ ալեաց վրայ ու տակ, դիմեն ի ներ՛ն նըպատակ. ըլլալ հասնողն առաջին չըրատատան Ս. Խաչին գործ մ'է հանդ Արարչին, որով չահին—վա՛ղթ յատակ—մեզայ ներումն և... ըստակ, երբեմն ալ, բաղդին թա՛ց կատակ, մին կը սուզի ծովուն տակ, մինչ ուրիշ մ'ալ ճոքատուակ կ'ունենայ, և հապըշտապ, գերեզմանը—խո՛ր վիրապ—կ'երթայ գրաւել մի պարապ,—մինչ հոգին ջինջ դերդ կաթսայ, պաղելով լո՛ւն իրթեւեր կը պըլանայ դէպ ի վեր, հո՛ն վայելել անստուեր կեանք որ վայլի փառ ի փառ... բայց կ'երկարի իմ բառարան հեգ... Ինդրեմ, նոր չունչ առ՛ք:

* * *

—Շընուհնդի առտուն, ի վերին Վտակոր, նէնիմահալէ մի երկար թափոր, ժամկոչ մ'առջեւէն ձրգած լայնափոր, դըպիրներ հագած չապիկ ըսպիտակ, քահանայք՝ չուրջառ կանաչ֊կապուտակ, վերէն տեղացող յորդ անձրեւին տակ ցեխաթաթախ, խիտ ու խառնակուտակ՝ նաւամատոյցը կ'ուղղուէին չիտակ, ուր արդէն չարուած երկսեռ հոծ խումբեր, մուքուն՝ ձեր, մանուկ, այր, կին դուրս թափեր, կ'սպասեն ժամ՛ մ'ի վեր անհամբեր... Ջուրն այն տեղ կազմէ՛ բոլորաձեւ գօրշ մի մեծ լիճ, կամ մի փոքրիկ ծովախորշ որուն վրայ, իրա՛ւ չը հաւատալիք բան, այն օդին 5-10 նաւեր ալ ծըվան, նաւեր որոնց մէջ տղայոց, կընկան ճիչերը, ծըղուքները, ծըվըլուքնե՛ր կան...

—Նաւամատոյցին վըրայ, եզրին մօտ կը հասնի թափորն, իսկոյն՝ պատկառոտ ճամբայ տան ուստ ձեր քահանային և ամէնքն անոր ձեռքը կը նայեն. ամէ՛նքն ալ, ուխտաւոր հոգի մանաւանդ, որոնք կ'սաւարկ—համակ խանդ, եռանդ—մէկ ժամ ի վեր ծովեզեր մտիկ, ժամ մ'ի վեր որ անձրեւ սաստիկ և կըծու հովիւ որ փըչէ հիւսիսէն՝ ծովը նետուելիք Խաչին կ'սպասեն:—Քահանան աղօթք մ'ալ կը մըրմըրայ, կ'երկարէ թեւը չուրերուն վըրայ, և յանկարծ, արագ և ուժեղ ձեռքով նետէ Խաչն հեռո՛ւն, նաւականերուն քով...:

* * *

Բա՛ցի՛, ճըլո՛մպ, ճըլո՛մպ, բա՛ցի՛, ճըլո՛մպ, իսկոյն, մինչ անձրևն հոսէ հեզիւղի հանգոյն, ջուրը կը նետուէն տաստասնումէկ յոյն, փրփրան ու ցայտքեն ալիք մոխրագոյն... Թոսքաքին, Մանոլն, Եանքոն ու Ճորճին, Ձկնորսն ու փէտհին ու լանթէրնաճին, ա՛յն վայրկենին որ ճիգով մը վերջին հասնելու մաս են ջրամոյն խաչին, ճիչերով լեցուն նաւակին մօտիկ, նաւակին ձկլէն հինկ մ'ազքատիկ, ծովը կը նետէ կապոց մը պղտիկ...: Հաւատքովն ապո՛ւէ —կամ բարեբաստիկ— մայր մ'էր, իսկ նետա՛ծն ի Պըրոպատի՛կ՝ իր մանկիկն հիւանդ աբխեղծ, անկորո՛վ երը կուգէր Խաչին յուգած Ս. Ջըրով մըկըրտել, բուժել, փրկե՛լ ժառնէլէ...: —Թէհլի՛ խես, քի՛ եբամես, խա՛ւ...» Քնգային գոռում, գոչում, աղաղակ—կարծես մէ՛կ բերան հազար կաչաղակ կ'...երգէին — երբ մէկն, յանկարծ լուռ ձակ, առնել չը կրցած Ս. Խաչին փոխան հասաւ, ազատեց Թըչուառ երախան որ լաթի մը մէջ փաթթըւած ճերմակ, առած սա՛ռ տուչէն նաւակ համակ, կամ ծովուն ջուրը գրտած չատ աղի — ճիչեր կ'արձակէր վռա՛նկ, վռա՛նկ, կատաղի՛...:

Եւ ահա եղերքն—իրարանցում նո՛ր— ու նոր վայնասուն փրթի ահաւոր... «Թի՛ եեննիէ, քի՛ եէհի էայմեհի՛...» բըթի՛չկ, գեղագո՛ր, պոռան կը մեռնի՛...: Մարդ մը չափահաս, ընտանիքի տէր, որ հոն ջըրօրհնէքն ուչիւ կը դիտէր, և որուն որդին, դեռ նոր, դիպուածով ինկած, խեղդուա՛ծ է եղեր ի ծով, «Մանկիկն, ա՛հ, ինկաւ, խեղդուի՛ պիտի» կը գոչէ խեղճն ու բոլոն յուզմամբ՝ սրտի մեծ երակն իսկոյն պայթի կամ փրթի...: Բեհիաճի՛ էալի, ածապա եաթի՛...: Մայրն առաւ արդան ու գընաց մէկդի, ըր ձեն խո՛ստ գոչ, եղբայրիկ, ժպտա՛ն.... Մարդուն դիակն անչո՛ւչ առին տարին տուն...:

—Նորավէտ չէ՛ աս, կամ չինծու մասայ, ինձի պատմեցին—հաւատացի ես ալ...

—Կրնա՛ք հաւատալ, սիրել և յուսալ:

ԱԼՓԱՍԼԱՆ

ԵՐԿՈՒ ՔՈՅՐԵՐԸ

(ՆՈՐԱՎԷՊ)

Ա.

Երկու քոյրեր էին: Դեղին ատպի մը ու թուխ ատպի մը նման, դրախտի մը տարբեր ազգի զոյգ հիասքանչ ծաղիկներու նման, գեղուհւոյց թուխ ամպի մը ու գեղուհւոյց վարդ ամպի մը նման, երկու ճչմարիտ գեղեցկութիւններ՝ իրարու անման, երկու քոյրեր էին:

Մի՛ տխրիք, մտածելով Մալէռպի բանաստեղծութեան: Երկու քոյրերուն կեանքը կարմատուհ չեղաւ—այգատո՛ւ միայն—վարդերու կեանքին նման, Մանաւանդ եղերական վախճան ալ չունեցան. մին ծովմայն ու միւսն անձնասպան չեղաւ: Երկուքն ալ դեռ կենդանի են, երկու քոյրերը, երկու գեղեցկութիւններ՝ լման, երկու ճչմարիտ գեղեցկութիւններ՝ իրարու անման:

Բ.

«Բայց տեսնո՞ւք այդ ազուոր աղջիկները կամ այդ ազուոր կիները: Նկարագրեցէ՛ք: Գուցէ մենք չենք հաւներ կամ գուցէ չատ կը հաւնինք: Ահա երկու երիտասարդներ, որոնք աղջիկ կը փընտռեն,—եթէ ձեր երկու քոյրերն աղջիկ են: երկուքն ալ դիրքի մէջ են: երկու քոյրերն աղջիկ են, երկուքն ալ դէպ ի ծով, «Մանկիկն, ա՛հ, ինկաւ, խեղդուի՛ պիտի» կը գոչէ խեղճն ու բոլոն յուզմամբ՝ սրտի մեծ երակն իսկոյն պայթի կամ փրթի...: Բեհիաճի՛ էալի, ածապա եաթի՛...: Մայրն առաւ արդան ու գընաց մէկդի, ըր ձեն խո՛ստ գոչ, եղբայրիկ, ժպտա՛ն.... Մարդուն դիակն անչո՛ւչ առին տարին տուն...:

—Նորավէտ չէ՛ աս, կամ չինծու մասայ, ինձի պատմեցին—հաւատացի ես ալ...

—Կրնա՛ք հաւատալ, սիրել և յուսալ:

ԱԼՓԱՍԼԱՆ

ԵՐԿՈՒ ՔՈՅՐԵՐԸ

(ՆՈՐԱՎԷՊ)

Ա.

Երկու քոյրեր էին: Դեղին ատպի մը ու թուխ ատպի մը նման, դրախտի մը տարբեր ազգի զոյգ հիասքանչ ծաղիկներու նման, գեղուհւոյց թուխ ամպի մը ու գեղուհւոյց վարդ ամպի մը նման, երկու ճչմարիտ գեղեցկութիւններ՝ իրարու անման, երկու քոյրեր էին:

Մի՛ տխրիք, մտածելով Մալէռպի բանաստեղծութեան: Երկու քոյրերուն կեանքը կարմատուհ չեղաւ—այգատո՛ւ միայն—վարդերու կեանքին նման, Մանաւանդ եղերական վախճան ալ չունեցան. մին ծովմայն ու միւսն անձնասպան չեղաւ: Երկուքն ալ դեռ կենդանի են, երկու քոյրերը, երկու գեղեցկութիւններ՝ լման, երկու ճչմարիտ գեղեցկութիւններ՝ իրարու անման:

Բ.

«Բայց տեսնո՞ւք այդ ազուոր աղջիկները կամ այդ ազուոր կիները: Նկարագրեցէ՛ք: Գուցէ մենք չենք հաւներ կամ գուցէ չատ կը հաւնինք: Ահա երկու երիտասարդներ, որոնք աղջիկ կը փընտռեն,—եթէ ձեր երկու քոյրերն աղջիկ են: երկուքն ալ դիրքի մէջ են: երկու քոյրերն աղջիկ են, երկուքն ալ դեռ կենդանի են, երկու քոյրերը, երկու գեղեցկութիւններ՝ լման, երկու ճչմարիտ գեղեցկութիւններ՝ իրարու անման:

Բ.

«Բայց տեսնո՞ւք այդ ազուոր աղջիկները կամ այդ ազուոր կիները: Նկարագրեցէ՛ք: Գուցէ մենք չենք հաւներ կամ գուցէ չատ կը հաւնինք: Ահա երկու երիտասարդներ, որոնք աղջիկ կը փընտռեն,—եթէ ձեր երկու քոյրերն աղջիկ են: երկուքն ալ դիրքի մէջ են: երկու քոյրերն աղջիկ են, երկուքն ալ դեռ կենդանի են, երկու քոյրերը, երկու գեղեցկութիւններ՝ լման, երկու ճչմարիտ գեղեցկութիւններ՝ իրարու անման:

Բ.

«Բայց տեսնո՞ւք այդ ազուոր աղջիկները կամ այդ ազուոր կիները: Նկարագրեցէ՛ք: Գուցէ մենք չենք հաւներ կամ գուցէ չատ կը հաւնինք: Ահա երկու երիտասարդներ, որոնք աղջիկ կը փընտռեն,—եթէ ձեր երկու քոյրերն աղջիկ են: երկուքն ալ դիրքի մէջ են: երկու քոյրերն աղջիկ են, երկուքն ալ դեռ կենդանի են, երկու քոյրերը, երկու գեղեցկութիւններ՝ լման, երկու ճչմարիտ գեղեցկութիւններ՝ իրարու անման:

Բ.

«Բայց տեսնո՞ւք այդ ազուոր աղջիկները կամ այդ ազուոր կիները: Նկարագրեցէ՛ք: Գուցէ մենք չենք հաւներ կամ գուցէ չատ կը հաւնինք: Ահա երկու երիտասարդներ, որոնք աղջիկ կը փընտռեն,—եթէ ձեր երկու քոյրերն աղջիկ են: երկուքն ալ դիրքի մէջ են: երկու քոյրերն աղջիկ են, երկուքն ալ դեռ կենդանի են, երկու քոյրերը, երկու գեղեցկութիւններ՝ լման, երկու ճչմարիտ գեղեցկութիւններ՝ իրարու անման:

Բ.

«Բայց տեսնո՞ւք այդ ազուոր աղջիկները կամ այդ ազուոր կիները: Նկարագրեցէ՛ք: Գուցէ մենք չենք հաւներ կամ գուցէ չատ կը հաւնինք: Ահա երկու երիտասարդներ, որոնք աղջիկ կը փընտռեն,—եթէ ձեր երկու քոյրերն աղջիկ են: երկուքն ալ դիրքի մէջ են: երկու քոյրերն աղջիկ են, երկուքն ալ դեռ կենդանի են, երկու քոյրերը, երկու գեղեցկութիւններ՝ լման, երկու ճչմարիտ գեղեցկութիւններ՝ իրարու անման:

Բ.

«Բայց տեսնո՞ւք այդ ազուոր աղջիկները կամ այդ ազուոր կիները: Նկարագրեցէ՛ք: Գուցէ մենք չենք հաւներ կամ գուցէ չատ կը հաւնինք: Ահա երկու երիտասարդներ, որոնք աղջիկ կը փընտռեն,—եթէ ձեր երկու քոյրերն աղջիկ են: երկուքն ալ դիրքի մէջ են: երկու քոյրերն աղջիկ են, երկուքն ալ դեռ կենդանի են, երկու քոյրերը, երկու գեղեցկութիւններ՝ լման, երկու ճչմարիտ գեղեցկութիւններ՝ իրարու անման:

Բ.

«Բայց տեսնո՞ւք այդ ազուոր աղջիկները կամ այդ ազուոր կիները: Նկարագրեցէ՛ք: Գուցէ մենք չենք հաւներ կամ գուցէ չատ կը հաւնինք: Ահա երկու երիտասարդներ, որոնք աղջիկ կը փընտռեն,—եթէ ձեր երկու քոյրերն աղջիկ են: երկուքն ալ դիրքի մէջ են: երկու քոյրերն աղջիկ են, երկուքն ալ դեռ կենդանի են, երկու քոյրերը, երկու գեղեցկութիւններ՝ լման, երկու ճչմարիտ գեղեցկութիւններ՝ իրարու անման:

Բ.

«Բայց տեսնո՞ւք այդ ազուոր աղջիկները կամ այդ ազուոր կիները: Նկարագրեցէ՛ք: Գուցէ մենք չենք հաւներ կամ գուցէ չատ կը հաւնինք: Ահա երկու երիտասարդներ, որոնք աղջիկ կը փընտռեն,—եթէ ձեր երկու քոյրերն աղջիկ են: երկուքն ալ դիրքի մէջ են: երկու քոյրերն աղջիկ են, երկուքն ալ դեռ կենդանի են, երկու քոյրերը, երկու գեղեցկութիւններ՝ լման, երկու ճչմարիտ գեղեցկութիւններ՝ իրարու անման:

Բ.

«Բայց տեսնո՞ւք այդ ազուոր աղջիկները կամ այդ ազուոր կիները: Նկարագրեցէ՛ք: Գուցէ մենք չենք հաւներ կամ գուցէ չատ կը հաւնինք: Ահա երկու երիտասարդներ, որոնք աղջիկ կը փընտռեն,—եթէ ձեր երկու քոյրերն աղջիկ են: երկուքն ալ դիրքի մէջ են: երկու քոյրերն աղջիկ են, երկուքն ալ դեռ կենդանի են, երկու քոյրերը, երկու գեղեցկութիւններ՝ լման, երկու ճչմարիտ գեղեցկութիւններ՝ իրարու անման:

Բ.

«Բայց տեսնո՞ւք այդ ազուոր աղջիկները կամ այդ ազուոր կիները: Նկարագրեցէ՛ք: Գուցէ մենք չենք հաւներ կամ գուցէ չատ կը հաւնինք: Ահա երկու երիտասարդներ, որոնք աղջիկ կը փընտռեն,—եթէ ձեր երկու քոյրերն աղջիկ են: երկուքն ալ դիրքի մէջ են: երկու քոյրերն աղջիկ են, երկուքն ալ դեռ կենդանի են, երկու քոյրերը, երկու գեղեցկութիւններ՝ լման, երկու ճչմարիտ գեղեցկութիւններ՝ իրարու անման:

Բ.

«Բայց տեսնո՞ւք այդ ազուոր աղջիկները կամ այդ ազուոր կիները: Նկարագրեցէ՛ք: Գուցէ մենք չենք հաւներ կամ գուցէ չատ կը հաւնինք: Ահա երկու երիտասարդներ, որոնք աղջիկ կը փընտռեն,—եթէ ձեր երկու քոյրերն աղջիկ են: երկուքն ալ դիրքի մէջ են: երկու քոյրերն աղջիկ են, երկուքն ալ դեռ կենդանի են, երկու քոյրերը, երկու գեղեցկութիւններ՝ լման, երկու ճչմարիտ գեղեցկութիւններ՝ իրարու անման:

ՓԱՐԱԶԱՆՈՎ

ՊՈՂՈՍԱՎԱՎԱՐԱՆ ՅԱՐՈՒՆԱԿ

Ա. — Ա. ՊՈՂՈՍԱՎԱՎԱՐԱՆ ՅԱՐՈՒՆԱԿ

Ա.

Ա.

Ա.

Ձիթենի լուրեր

ՊԱՏԱՐԱԳԱՏԱՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՍԻՐԱՀԱՐՈՒՍՏ ՀԱՅՐ ՄԱՐԴՈՒ ՀԱՄԱՐ

Ձիթենի լուրերի խմբագրութիւնը ուրախութեամբ կը հաղորդէ իր ընթերցողներուն, որ Սիրահարուստ հայր մարդու համար վերջապէս հրատարակուած է։ Ան կը պարունակէ 30 գեղեցիկ պատկերներ, որոնք կը ներկայացնեն ամուսնական կեանքի տարբեր դրուագներ։ Գինը 1 ռուբլի։ Պատուէրները կ՚ընդունի Ձիթենի լուրերի խմբագրատունը։

ՏՈՒՆ Ի ՎԱՃԱՌՔ

ՊԱՏՐԱՍՏ ԿԱՀԱՒՈՐԱԿԱՆ ԶԱՐԴԱՐՈՒՄՆԵՐՈՎ

ՀԱՐՄԱՐ ՏԵՂԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ ՄԸ ԻՄ ՀԱՄԱՐ ԱՌԱՋԱՐԿՈՒԱԾ ԱՌԱՆՁԻՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐՈՎ

Մեր տան մէջ ամէն ինչ կը կատարուի ժամանակին։ Ճաշը կ՚եփուի ճիշդ ժամուն, հագուստները կը մաքրուին ու կը կարկատուին, հիւրերը կ՚ընդունուին ուրախ դէմքով, եւ ամէն ինչ կ՚ընթանայ կանոնաւոր կերպով։ Ասոր պատճառը այն է, որ մենք ունինք տան կանոնադրութիւն, որուն համաձայն ամէն մարդ գիտէ իր պարտականութիւնները։

Կանոնադրութիւնը կազմուած է տան տիրուհիին կողմէ, որ ամուսնացած է տասը տարի առաջ։ Ան կը պատմէ, որ առաջին տարիներուն տունը միշտ խառնակ վիճակի մէջ էր գտնուած։ Ամէն առաւօտ ան կը զարթնէր ուշ, ճաշը կ՚եփուէր անկանոն ժամերու, եւ ամուսինը՝ որ գրասենեակ կ՚երթար՝ կը գանգատէր։ Ան որոշեց փոխել այս վիճակը։

Նախ եւ առաջ ան գնեց մեծ տետր մը եւ սկսաւ գրի առնել տան բոլոր պէտքերը։ Ամէն առաւօտ ան կը նայէր այդ տետրին եւ կը տեսնէր, թէ ինչ պէտք է կատարուի։ Ամէն ինչ կը գրուէր կանոնաւոր կերպով։ Ճաշը կ՚եփուէր ճիշդ ժամուն, հագուստները կը մաքրուէին ժամանակին, եւ ամէն ինչ կ՚ընթանար կանոնաւոր կերպով։

Ամուսինը սկսաւ նկատել այս փոփոխութիւնը եւ հարցուց, թէ ինչ պատահած է։ Կինը պատասխանեց, որ ինք կանոնադրութիւն մը կազմած է տան համար։ Ամուսինը ծիծաղեցաւ եւ ըսաւ, որ ինք կանոնադրութիւն չի կարդար։ Կինը պատասխանեց, որ ինք ալ չի կարդար, բայց որ ան պէտք է գիտնայ, թէ ինչ կը սպասուի իրմէ։

Ամուսինը համաձայնեցաւ եւ սկսաւ կանոնադրութիւնը կարդալ։ Ան տեսաւ, որ կինը ամէն առաւօտ կանուխ կ՚արթննայ, ճաշը կ՚եփէ, հագուստները կը մաքրէ, եւ ամէն ինչ կ՚ընթանայ կանոնաւոր կերպով։ Ան հասկցաւ, որ կանոնադրութիւնը օգտակար է, եւ որոշեց ինք ալ կատարել իր մասը։

Այսօր տան մէջ ամէն ինչ կանոնաւոր կերպով կ՚ընթանայ։ Ամուսինը գիտէ, որ ճաշը միշտ ժամանակին պիտի ըլլայ, եւ ինք կանուխ կ՚արթննայ։ Կինը գիտէ, որ իր հագուստները միշտ մաքուր պիտի ըլլան, եւ ինք ուշ չի մնար։ Ամէն ինչ կանոնաւոր կերպով կ՚ընթանայ։

Ամուսինը ըսաւ, որ ինք ալ պիտի գրէ իր մասին կանոնադրութիւնը։ Կինը պատասխանեց, որ ինք ալ կարդալու է այդ կանոնադրութիւնը։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅ ԺՈՂՈՎՐԴԱՅԻՆ ՀԱՐՑԵՐՈՒ

Հայկական հանրապետութիւնը հիմնուած է 1878 թուականին։ Ան ունի 3 միլիոն բնակիչ եւ կը գտնուի Կովկասի լեռներուն մէջ։ Մայրաքաղաքն է Երեւան։ Ունի 12 նահանգներ եւ 3 մարզեր։ Ազգային ժողովը կը բաղկանայ 150 պատգամաւորներէ, որոնք կ՚ընտրուին չորս տարի ժամկէտով։ Նախագահը կ՚ընտրուի ժողովրդական քուէարկութեամբ։

Հանրապետութեան զինուած ուժերը կը բաղկանան 40,000 զինուորներէ։ Ունի 200 ռազմանաւեր եւ 50 զրահապատ նաւեր։ Ունի 1,500 կիլոմեթր երկաթուղի։ Ունի 3 համալսարաններ, 12 գիմնազիաներ եւ 200 տարրական դպրոցներ։ Ունի 5 թերթեր եւ 2 շաբաթաթերթեր։

Հանրապետութեան դրամը կը կոչուի դրամ։ 1 դրամ = 100 լումա։ Ունի 5 տեսակ դրամներ՝ 1, 2, 5, 10 եւ 25 դրամանոց։ Ունի 3 տեսակ լումաներ՝ 1, 2 եւ 5 լումանոց։ Ունի 1 ոսկի դրամ, որ կը կշռէ 8 գրամ։

Հանրապետութեան դրօշը կը բաղկանայ 3 հաւասար շերտերէ՝ կարմիր, կապոյտ եւ նարնջագոյն։ Ունի 1 զինանշան, որ կը պատկերացնէ արծիւ մը, որ կը բռնէ օձ մը։ Ունի 1 օրհներգ, որ կը սկսի «Ով հայրենիք, ով սուրբ հայրենիք» բառերով։

Հանրապետութեան մայրաքաղաքը՝ Երեւան, ունի 150,000 բնակիչ։ Ունի 1 համալսարան, 2 թատրոններ, 3 թանգարաններ եւ 1 գրադարան։ Ունի 1 երկաթուղային կայարան, 1 օդակայան եւ 1 նաւահանգիստ։ Ունի 1 հիւանդանոց, 1 դեղատուն եւ 1 դիսպանսեր։ Ունի 1 փոստատուն, 1 հեռագրատուն եւ 1 հեռաձայնատուն։

Հանրապետութեան ամենամեծ գետը կը կոչուի Արաքս։ Ունի 1 լիճ, որ կը կոչուի Սեւանա լիճ։ Ունի 1 լեռ, որ կը կոչուի Արագած։ Ունի 1 հրաբուխ, որ կը կոչուի Արարատ։ Ունի 1 անապատ, որ կը կոչուի Մուղանի անապատ։ Ունի 1 ծովածոց, որ կը կոչուի Ազատի ծովածոց

ԵՒՍԻՆ ԵՒՍԻՆՈՎԻՉ

ՊՈՍՏ ԼՈՆԴՈՆՑԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈՒՇԱՐԱՆ

Գ.

Հայկ ծերն ծերոց հայոցմ։

—Այո՛, ես ասէի, բայց չէ՛ որ ինձ պատ-
մէիր ե՛ւ ասացիր։

—Ես ասէի՝ թէ ինչո՞ւ ես ուզեցի ամու-
սնանալ։ Ես ասացի՝ թէ ինչո՞ւ ես ուզեցի
ամուսնանալ Ռոզայի հետ։ Ես ասացի՝ թէ
ինչո՞ւ ես ուզեցի ամուսնանալ Ռոզայի հետ
եւ ինչո՞ւ ես ուզեցի ամուսնանալ Ռոզայի
հետ եւ ինչո՞ւ ես ուզեցի ամուսնանալ Ռո-
զայի հետ եւ ինչո՞ւ ես ուզեցի ամուսնա-
նալ Ռոզայի հետ եւ ինչո՞ւ ես ուզեցի ամու-
սնանալ Ռոզայի հետ եւ ինչո՞ւ ես ուզեցի
ամուսնանալ Ռոզայի հետ եւ ինչո՞ւ ես ու-
զեցի ամուսնանալ Ռոզայի հետ եւ ինչո՞ւ
ես ուզեցի ամուսնանալ Ռոզայի հետ եւ ին-
չ